

Az ő kezében

2016. május – 7. rész

Kedves Családjaim és Fiataljaim!

Közösen készülünk Péter, az első magyar schönstatti atyánk papszentelésére, ami Budapesten a Szent István Bazilikában lesz 2016. július 8-án. Már várjuk Schönstatt Mozgalmunk életének e fontos pillanatát. Egy nappal későbbre, 2016. július 9-ére pedig minden fiatal meghívást kapott egy nemzetközi ifjúsági estre Óbudavárra, amint azt a Facebookon is hírül adták. 18 órakor kezdődik a Szűzanya, Péter és a fiatalok köszöntése a Szentélyben.

Különös módon köszöntötte Péter a Szűzanyát éppen egy évvel ezelőtt májusban, Mária hónapjában, diakónusszentelési miséje végén. Rövid beszéde gazdag hálát fejezett ki. Szó szerint ezt mondta a végén:

„A végére hagytam a legfontosabbat: köszönet mennyei Édesanyánknak!

11 és fél éve történt: 18 éves fiúként mentem a szentélybe, hogy a Szűzanyától tanácsot kérjek. Nem tudtam mi tévő legyek: menjek el papnak, vagy alapítsak családot. Végül jött egy gondolat: „Szűzanyám, döntök, mert dönteni kell, elindulok a papság felé, de kérlek, szólj, ha rossz úton vagyok!” – így jártam az elmúlt éveket nyugalomban és örömben!

Drága Szűzanyám! Köszönöm neked a hivatásomat, amit akkor rád bíztam. Köszönöm, hogy ezeket az éveket veled járhattam. Ma, a diakónusi ígéreteim után szeretném magamat újra rád bízni és ezt a szentelést egy új kéréssel összekötni: légy mindig velem, ha egyedül érzem magam, és segíts, hogy utamat végig hűségben járhassam!

Most meghívom Önöket, hogy velem együtt közösen újítsuk meg szeretetszövetségünket, mindenki a saját anyanyelvén.”

A Szűzanya, akivel szeretetszövetséget kötöttünk, Péter számára hivatása édesanyjának és királynőjének bizonyult. Semmit nélkülöd, semmit nélkülünk! Édesanyaként Mária megbízhatóan és gyengéden gondoskodik, királynőként pedig megköveteli az együttműködésünket, hiszen ő egy „fárasztó” asszony. Egy fiatal megtapasztalta, hogy a

szeretetszövetség megkötése után úgy jött ki a szentélyből, mint egy „apostoli rakéta”, és olyan dolgokat is meg mert tenni, amikről korábban álmodni sem mert.

A szeretetszövetségben való élet egy kaland – és egyidejűleg biztonság és bizalom, ha már nem tudjuk, hogy hogyan tovább. Kentenich atya, a szeretetszövetség úttörője és alapítója, amikor sorra jöttek a nehézségek, bátran és naivan ráhagyatkozott a Szűzanyára és ezáltal Krisztusra. Például amikor 1941-ben tudta, hogy börtönbe kell mennie, akkor az utolsó, papoknak tartott lelkigyakorlatát, a „hattyúdalát” a Szűzanyáról tartotta. Ugyanígy tesz az USA-ban, mikor nyomasztó hírek érkeznek Rómából. „Én teszek érted valamit, Szűzanya, kérlek, tégy Te is értem valamit” – ez az ő vezérfonala.

„Anyá, én köszöntelek Téged, köszönts Te is engem”,

hallja e szavakat tőle egy fogolytársa Dachauban a gyülekezőtéren.

Amikor a fiainak az internátusból el kell menniük az első világháborúba, az utolsó és legértékesebb dolog, amit Kentenich atya a lelki útravalóként rájuk bíz:

„Gyermek, ne felejtsd el az Édesanyádat”.

Ugyanezt a mottót idézi Milwaukee-ban a családokhoz intézett búcsúpédikációjában, amikor 1965 szeptemberében egészen váratlanul el kell utaznia Rómába.

Az első világháborúban Kentenich atya élénk levelezést bonyolított a fronton lévő fiaival. A Szűzanyát újra és újra bátorítóként és bizalmas pártfogóként emlegeti. Íme, néhány gondolat a Josef Fischernek írt levelekből:

Az Ő megbízhatósága

Kentenich atya egy imameghallgatásról ír:

„Nagyon örülök, hogy végül mégis megkapta a leveleimet. Bizonyára jól ismert Ön előtt, hogy a kongregációs munkám kezdete óta ritkán vagy soha nem fordult elő, hogy Mária ne hallgatott volna meg. Az ön panaszaira, miszerint semmiféle levelet nem kapott tőlem, az utolsó küldeményről való gondoskodást mennyei védelmező Asszonyunk szívére bízam – és így most már a korábbi levelek is az Ön birtokába kerültek.” (1915 áprilisa körül)

Az Ő dicsőségét hirdetni: „az Anya kezében”

Josef Fischer írt Kentenich atyának azokról a veszélyekről, amelyekbe a háború során került. Kentenich atya szívből megköszöni a Szűzanyának, hogy megóvta ezeket a fiúkat.

„Azt hiszem, hogy önök tartoznak azzal mennyei Édesanyánk tiszteletének, hogy azokat az élményeiket, amelyekben Mária szerepet játszik, megosszák mindnyájunkkal. Ami használható, azt nyilvánosságra fogom hozni, Mária dicsőségére és bátorításként minden társunk számára.” (Kentenich atya levele J. Fischernek, 1915. március 21.)

Egy másik levélben Kentenich atya utal a háborúra annak nyaktörő veszélyeivel együtt, és arra, hogy az ott átélt oltalom a személyiség megérésének legjobb eszköze:

„Magától értetődő módon meg lesznek arról győződve, hogy a Mária iránti szeretet, amit önök éreznek, nem egy szokványos kegyelem, amit nem lehet összemérni mindazokkal a hátrányokkal, amiket a háború okozott és még fog okozni önöknek. Igen, a háború egy zarándoklat volt Isten Anyjához. Vajon lett volna-e jobb eszköz arra, hogy az itt elültetett vetőmagokat növekedésre, a teljes érésre bírjuk, és hogy ezáltal önöknek a legjobb és legbiztosabb garanciát adjuk a későbbi üdvös hatékonyságra és a mennyben gyűjtött dicsőségre? Nem hiszem. Ezért önöknek kötelessége az is, hogy mindig és mindenkor a Mária-tisztelet apostolai legyenek.” (Kentenich atya levele J. Fischernek, 1916. április 11.)

Egy új apostoli szervezetet indítani

1916 májusában – pontosan 100 évvel ezelőtt – Kentenich atya felfedezi Pallotti Vince egyik eszményét, ami az Egyház apostoli erőinek koordinálására létrejövő szervezet alapításáról szól. Erről is ír finoman Josef Fischernek. Ezáltal rendelkezésünkre áll Kentenich atyától az első írásos dokumentum, ami szerint a Schönstatt Mozgalom céljának egy apostoli világszövetség felépítését tekinti:

*„Nemcsak a tagjaink, hanem a gimnazisták és az akadémikusok is lelkes érdeklődéssel fordulnak MTA újságunk felé. Vajon ez mennyei Édesanyánk ujjával mutatott jel-e, hogy ebben az irányban keresgéljünk az isteni gondviselés tervei szerint ... ? Ha Úrnőnk a képzett fiatalságot általunk maga köré akarná gyűjteni ... ? **Egy olyan szervezet képe lebeg a szemem előtt** – hasonló, mint amilyenbe tiszteletreméltó alapítónk (Pallotti Vince) az egész világot be akarta szervezni –, ami az egyetemista ifjúságunk számára a betiltott kongregációkat helyettesíthetné, egy bástya és ellensúly lehetne a monista¹ ifjúsági mozgalommal szemben. Álmodok! Természetesen! És ha ezek egyszer talán valósággá válnak, akkor egy emberöltőre lesz szükség okos, céltudatos és szervezetenként tökéletes megvalósításukhoz.” (Kentenich atya levele J. Fischernek, 1916. május 22.)*

Kedves Fiatalok és Családok, ha mi is alaposan megvizsgáljuk, hogy országunkban mi minden fejlődött a Schönstatt Mozgalom által, akkor az is az Ég ujjával mutatott jele lehet, hogy eszközként működhetünk az új evangelizáció területén. Talán a szervezésben is segíthetünk, az apostoli erők összekapcsolásával?

„Ha saját erőinkre tekintünk, elsüllyed minden bizalmunk és reményünk²”, de abban az értelemben mégis mehet nekünk, ha „odanyújtjuk neked kezünket, Anya...”. A mennyei szövetségünkben bízva még sok minden valóra válhat. Amikor a saját erőnk, a saját tudásunk, stb. nem elegendő, akkor mindig érdemes használni az égieket. Akkor egy Máriához intézett bensőséges kérés továbbvihet minket, akkor egy Máriának ajándékozott korona lehet a kifejezése saját tehetetlenségünknek és nagy bizalmunknak, szeretetszövetségünk kifejezése.

Még közelebb kerülni hozzá

Ozsvári Csaba egy alkalommal a szó legszorosabb értelmében megkoronázta a Szűzanyát, mivel a Máriapócsi Szűzanya kegyképének készített egy koronát.

„Milyen érzés volt a Szűzanyát megkoronázni?” – kérdezték Csabától egy riportban. „A méltatlanság érzése volt az első, aztán, hogy ilyen közel kerülhettem a Szűzanyához. Valóban így is történt. Nem történt csoda, mert az utam nagyjából erre vezetett, csak most már tudatosabban próbálom a Máriával való kapcsolatomat

¹ monizmus: Olyan filozófiai felfogás, amely az egész anyagi valóságot egy alaplétezőre vezet vissza (ha anyagira, akkor materialista monizmus; ha szellemire, akkor idealista monizmus).

² A reggel megszentelése c. imából (Ég felé)

erősíteni mind a magam, mind a családom szempontjából. (...) Megértettem azt, hogy Mária azért van, hogy Jézushoz vezessen. Eszembe jut a kánai menyegző, amikor Mária annak ellenére kéri Jézust, hogy Ő azt mondja, még nem jött el az én óráim. Mária ki tudja járni Jézusnál, ami jó nekünk, nem azt, amit szeretnénk, hanem ami jó nekünk.”

Kedves Fiatalok és Családok, szeretném Önöket most májusban, Mária hónapjában meghívni, hogy egészen tudatosan

- bízzák rá a Szűzanyára kisebb-nagyobb ügyeiket és kéréseiket,
- és írják le a legszebb imameghallgatásokat.

Örülök a közeli találkozásunknak 2016. július 8-án Budapesten, és szívből köszöntöm Önöket.

Gertrud-Maria Erhard Nővér